Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 13. septembra 2017*

(besedilo, popravljeno s sklepom z dne 27. oktobra 2017)

„Ničnostna tožba – ESRR – Zmanjšanje finančne pomoči – Program Interreg II/C ‚Poplave Ren-Meuse' – Neupoštevanje roka za sprejetje odločbe – Bistvena kršitev postopka – Očitno utemeljena tožba"

V zadevi T-119/10,

Kraljevina Nizozemska, ki so jo sprva zastopali Y. de Vries, J. Langer in C. Wissels, nato J. Langer, M. Bulterman in B. Koopman, agenti,

tožeča stranka,

ob intervenciji

Kraljevine Belgije, ki sta jo sprva zastopala M. Jacobs in T. Materne, nato M. Jacobs in J.-C. Halleux, agenti,

in

Francoske republike, ki sta jo sprva zastopala G. de Bergues in B. Messmer, nato J. Bousin in D. Colas, agenti,

intervenientki,

proti

(popravljeno s sklepom z dne 27. oktobra 2017) **Evropski komisiji**, ki jo zastopata W. Roels in A. Steiblytė, agenta,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2009) 10712 z dne 23. decembra 2009 o zmanjšanju pomoči, dodeljene za program pobude Skupnosti Interreg II/C „Poplave Ren-Meuse" Kraljevini Belgiji, Zvezni republiki Nemčiji, Francoski republiki, Velikemu vojvodstvu Luksemburg in Kraljevini Nizozemski iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) v skladu z odločbo Komisije C(97) 3742 z dne 18. decembra 1997 (ESRR št. 970010008),

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

* Jezik postopka: nizozemščina.

v sestavi D. Gratsias, predsednik, I. Labucka (poročevalka), sodnica, in I. Ulloa Rubio, sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Pravni okvir

1 Za programski obdobji 1989–1993 in 1994–1999 so bila pravila na področju strukturnih skladov (zlasti glede ciljev, načrtovanja programov, plačil, upravljanja in nadzora ter finančnih popravkov) določena predvsem v Uredbi Sveta (EGS) št. 2052/88 z dne 24. junija 1988 o nalogah strukturnih skladov in njihovi uspešnosti ter o usklajevanju njihovih ukrepov med seboj in z ukrepi Evropske investicijske banke ter drugih obstoječih finančnih instrumentov (UL 1988, L 185, str. 9), ki je bila spremenjena zlasti z Uredbo Sveta (EGS) št. 2081/93 z dne 20. julija 1993 (UL 1993, L 193, str. 5), in v Uredbi Sveta (EGS) št. 4253/88 z dne 19. decembra 1988 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2052/88 glede usklajevanja dejavnosti različnih strukturnih skladov med seboj in z dejavnostmi Evropske investicijske banke ter drugih obstoječih finančnih instrumentov (UL 1988, L 374, str. 1), ki je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2082/93 z dne 20. julija 1993 (UL 1993, L 193, str. 20).

2 Člen 24 Uredbe št. 4253/88 določa:

„1. Če se izkaže, da izvajanje nekega ukrepa ne upravičuje dela ali celote dodeljene pomoči, Komisija ustrezno preuči primer v okviru partnerstva in zahteva predvsem, da zadevna država članica ali organi, ki jih je ta imenovala za izvedbo ukrepa, predložijo svoje pripombe v določenem roku.

2. Po tem pregledu lahko Komisija zmanjša ali začasno prekine pomoč za zadevni ukrep, če pregled potrdi obstoj nepravilnosti ali pomembne spremembe, ki vpliva na naravo ali pogoje izvajanja ukrepa in za katero ni bila pridobljena odobritev Komisije.

[…]“

3 Uredbi št. 2052/88 in št. 4253/88 sta bili z učinkom od 1. januarja 2000 nadomeščeni z Uredbo Sveta (ES) št. 1260/1999 z dne 21. junija 1999 o splošnih določbah o Strukturnih skladih (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 14, zvezek 1, str. 31).

4 V skladu s členom 52(1) Uredbe št. 1260/1999 ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo niti na celotni ali delni preklic pomoči, ki jo odobri Svet ali Komisija na podlagi uredb št. 2052/88 in št. 4253/88 ali katere koli druge zakonodaje, ki se uporablja za to pomoč 31. decembra 1999.

5 Uredba št. 1260/99 je bila razveljavljena z Uredbo Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu (UL 2006, L 210, str. 25).

6 Člen 100 Uredbe št. 1083/2006, naslovljen „Postopek“, določa:

„1. Pred sprejemom odločitve o finančnem popravku, Komisija prične postopek z obvestilom države članice o svojih začasnih ugotovitvah in z zahtevo, da država članica v dveh mesecih predloži svoje stališče.

Če Komisija predlaga finančne popravke na podlagi ekstrapolacije ali pavšala, ima država članica s pregledom zadevne dokumentacije možnost dokazati, da je dejanski obseg nepravilnosti manjši od ocene Komisije. Ob soglasju s Komisijo lahko država članica omeji svoj pregled na ustrezen delež ali vzorec dokumentacije. Razen v upravičenih primerih je za ta pregled dovoljen rok največ dveh mesecev poleg dvomesečnega obdobja iz prvega pododstavka.

2. Komisija upošteva vse dokaze, ki jih v časovnih rokih, omenjenih v odstavku 1, predloži država članica.

3. Če država članica ne sprejme začasnih ugotovitev Komisije, je država članica povabljena na zaslišanje pred Komisijo, kjer obe strani s sodelovanjem, temelječim na partnerstvu, poskušata doseči dogovor glede ugotovitev in zaključkov.

4. V primeru dogovora sme država članica ponovno uporabiti zadevna sredstva Skupnosti v skladu z drugim pododstavkom člena 98(2).

5. Če do dogovora ne pride, Komisija sprejme odločitev o finančnem popravku v roku šestih mesecev od datuma zaslišanja, in pri tem upošteva vse informacije in ugotovitve, ki so ji bile predložene med postopkom. Če do zaslišanja ne pride, začne šestmesečni rok teči na datum [dva meseca po datumu] vabila, ki ga je poslala Komisija."

7 Člen 105 Uredbe št. 1083/2006, naslovljen „Prehodne določbe", v odstavku 1 določa:

„Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo, vključno s popolnim ali delnim preklicem, pomoči, ki jo sofinancirajo Strukturni skladi, ali projekta, ki ga sofinancira Kohezijski sklad, in ju je odobrila Komisija na podlagi uredb (EGS) št. 2052/88 […], (EGS) št. 4253/88 […], (ES) št. 1164/94 […] in (ES) št. 1260/1999, ali na podlagi druge zakonodaje, ki se dne 31. decembra 2006 uporablja za to pomoč ali projekte, in ki se posledično še naprej uporablja za to pomoč ali projekte do njihove zaključitve."

8 Člen 108 Uredbe št. 1083/2006, naslovljen „Začetek veljavnosti", določa:

„Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Določbe iz členov od 1 do 16, od 25 do 28, od 32 do 40, od 47 do 49, od 52 do 54, 56, od 58 do 62, od 69 do 74, od 103 do 105 in 108 se uporabljajo od dneva začetka veljavnosti te uredbe samo za programe za obdobje 2007–2013. Druge določbe se uporabljajo od 1. januarja 2007."

9 Uredba št. 1083/2006 je bila razveljavljena z Uredbo (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo (UL 2013, L 347, str. 320, in popravek v UL 2016, L 200, str. 140).

10 Kar zadeva finančne popravke, člen 145 Uredbe št. 1303/2013 določa:

„1. Komisija pred sprejetjem odločitve o finančnem popravku začne postopek z obvestilom državi članici o začasnih ugotovitvah svojega pregleda in zahtevo, da država članica v dveh mesecih predloži svoje pripombe.

2. Kadar Komisija predlaga finančne popravke na podlagi ekstrapolacije ali pavšala, ima država članica s pregledom zadevne dokumentacije možnost dokazati, da je dejanski obseg nepravilnosti manjši kot v oceni Komisije. Ob soglasju s Komisijo lahko država članica omeji svoj pregled na ustrezen delež ali vzorec dokumentacije. Razen v upravičenih primerih rok za to preverjanje ni daljši od dveh mesecev, ki sledita obdobju dveh mesecev iz odstavka 1.

3. Komisija upošteva vsa dokazila, ki jih država članica predloži v rokih iz odstavkov 1 in 2.

4. Kadar država članica ne sprejme začasnih ugotovitev Komisije, je povabljena na zaslišanje pred Komisijo, da se zagotovi dostopnost vseh ustreznih informacij in pripomb, ki so podlaga za ugotovitve Komisije o zahtevku za finančni popravek.

5. V primeru dogovora in ne glede na odstavek 7 tega člena lahko država članica ponovno uporabi ustrezne sklade ali [Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo (ESPR)] v skladu s členom 143(3).

6. Komisija z izvedbenimi akti sprejme odločitev o izvedbi finančnih popravkov v šestih mesecih od datuma zaslišanja ali od datuma prejema dodatnih informacij, kadar se država članica strinja, da predloži take dodatne informacije po zaslišanju. Komisija upošteva vse informacije in pripombe, predložene med postopkom. Če zaslišanje ni izvedeno, začne šestmesečni rok teči dva meseca po datumu vabila na zaslišanje, ki ga je poslala Komisija.

7. Kadar Komisija pri izvajanju svojih pristojnosti v skladu s členom 75 ali Evropsko računsko sodišče odkrije nepravilnosti, ki dokazujejo resno pomanjkljivost pri uspešnem delovanju sistemov upravljanja in nadzora, se s finančnim popravkom zmanjša podpora iz skladov ali ESPR za operativni program.

Prvi pododstavek ne velja v primeru resne pomanjkljivosti pri uspešnem delovanju sistema upravljanja in nadzora, ki je pred datumom, ko jo je odkrila Komisija ali Evropsko računsko sodišče:

(a) bila ugotovljena v letni izjavi o upravljanju, letnem poročilu o nadzoru ali revizijskem mnenju, predloženem Komisiji v skladu s členom 59(5) finančne uredbe, ali v drugih revizijskih poročilih revizijskega organa, predloženih Komisiji, ter so bili sprejeti ustrezni ukrepi, ali

(b) v zvezi z njo država članica že sprejela ustrezne popravne ukrepe.

Ocena resnih pomanjkljivosti pri uspešnem delovanju sistemov upravljanja in nadzora temelji na veljavnem zakonu, kadar so predložene ustrezne izjave o upravljanju, letna poročila o nadzoru in revizijska mnenja.

Ko Komisija odloča o finančnem popravku:

(a) upošteva načelo sorazmernosti tako, da upošteva vrsto in težo resne pomanjkljivosti pri uspešnem delovanju sistemov upravljanja in nadzora ter njene finančne posledice za proračun Unije;

(b) za uporabo pavšalne stopnje ali ekstrapoliranega popravka izključi nepravilne izdatke, ki jih je predhodno ugotovila država članica, ki so bili predmet prilagoditve v obračunu v skladu s členom 139(10), ter izdatke, ki so predmet tekoče ocene o zakonitosti in pravilnosti v skladu s členom 137(2);

(c) upošteva pavšalno stopnjo ali ekstrapolirane popravke, ki jih je država članica uporabila za izdatke za druge resne pomanjkljivosti, ki jih je ugotovila, ko je določila obstoj tveganja za proračun Unije.

8. Pravila za posamezen sklad lahko za ESPR določajo dodatna pravila za finančne popravke iz člena 144(7).“

11 Člen 152 Uredbe št. 1303/2013 določa:

„1. Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo, vključno s popolnim ali delnim preklicem podpore, ki jo Komisija odobri na podlagi Uredbe (ES) št. 1083/2006 ali katere koli druge zakonodaje, ki se uporablja za navedeno podporo 31. decembra 2013. Ta uredba ali druga taka veljavna zakonodaja se posledično po 31. decembru 2013 naprej uporablja za to podporo ali zadevne operacije do njihovega zaključka. Za namene tega odstavka podpor[a] zajema operativne programe in velike projekte.

2. Zahtevki za podporo, predloženi ali odobreni v okviru Uredbe (ES) št. 1083/2006, ostajajo veljavni.

3. Kadar država članica uporabi možnost iz člena 123(3), lahko Komisiji predloži zahtevo, da organ upravljanja z odstopanjem od točke (b) člena 59(1) Uredbe (ES) št. 1083/2006 opravlja naloge organa za potrjevanje za ustrezne operativne programe, ki se izvajajo na podlagi Uredbe (ES) št. 1083/2006. Zahtevo spremlja ocena, ki jo pripravi revizijski organ. Kadar se Komisija na podlagi informacij, ki jih da na voljo revizijski organ, in svojih lastnih revizij prepriča, da sistemi upravljanja in nadzora teh operativnih programov delujejo uspešno in da organ upravljanja, ki izvaja naloge organa za potrjevanje, ne bo posegal v njihovo delovanje, državo članico o svojem soglasju obvesti v dveh mesecih od prejema zahteve.“

12 Člen 153 Uredbe št. 1303/2013 določa:

„1. Uredba (ES) št. 1083/2006 se brez poseganja v določbe iz člena 152 razveljavi z učinkom od 1. januarja 2014.

2. Sklicevanja na razveljavljeno uredbo štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XIV.“

13 Člen 154 Uredbe št. 1303/2013 določa:

„Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Členi 20 do 24, člen 29(3), točka (a) člena 38(1), členi 58, 60, 76 do 92, 118, 120, 121 in členi 129 do 147 te uredbe se uporabljajo z učinkom od 1. januarja 2014.

Drugi stavek sedmega pododstavka člena 39(2) in peti odstavek člena 76 se uporabljata z učinkom od datuma, ko začne veljati ustrezna sprememba finančne uredbe v zvezi s prenehanjem obveznosti.“

Dejansko stanje

14 Komisija Evropskih skupnosti je z odločbo C(97) 3742 z dne 18. decembra 1997 odobrila enotni programski dokument v zvezi z dodelitvijo pomoči iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) operativnemu programu v okviru pobude Skupnosti Interreg II/C v korist območij, zajetih s cilji 1, 2 in 5(b), ter drugih območij v Kraljevini Belgiji, Zvezni republiki Nemčiji, Francoski republiki, Velikem vojvodstvu Luksemburg in Kraljevini Nizozemski, pri čemer je določila najvišji znesek za ESRR v višini 137.118.000 EUR.

15 Z odločbo Komisije C(2000) 300 z dne 25. februarja 2000 je bila ta zgornja meja zvišana na 141.077.000 EUR.

16 Nizozemski organi so z dopisom z dne 21. marca 2003 predložili zahtevek za končno plačilo.

17 Komisija je med junijem 2004 in junijem 2005 v okviru svojega zaključnega pregleda programov, ki jih je ESRR sofinanciral v programskem obdobju 1994–1999, izvedla več nadzornih obiskov.

18 Komisija je z dopisoma z dne 7. septembra 2005 in 24. januarja 2006 poslala svoje revizijsko poročilo. Različica v nizozemskem jeziku, v kateri so bile izpostavljene nekatere nepravilnosti, je bila nizozemskim organom poslana 7. februarja 2006.

19 Nizozemski organi so predložili pripombe glede tega revizijskega poročila in nova dokazila.

20 Komisija je z dopisom z dne 14. maja 2008 nizozemskim organom poslala končno revizijsko poročilo v skladu s členom 24 Uredbe št. 4253/88. Nizozemska različica jim je bila poslana 15. septembra 2008.

21 Po zaslišanju, ki je bilo 23. februarja 2009, so nizozemski organi predložili nova dokazila.

22 Komisija je s Sklepom C(2009) 10712 z dne 23. decembra 2009 o zmanjšanju pomoči, dodeljene za program pobude Skupnosti Interreg II/C „Poplave Ren-Meuse“ Kraljevini Belgiji, Zvezni republiki Nemčiji, Francoski republiki, Velikemu vojvodstvu Luksemburg in Kraljevini Nizozemski iz ESRR v skladu z odločbo Komisije C(97) 3742 z dne 18. decembra 1997 (ESRR št. 970010008), zmanjšala skupno pomoč, dodeljeno iz ESRR, za 7.066.643 EUR (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

Postopek in predlogi strank

23 Kraljevina Nizozemska je 5. marca 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

24 Splošno sodišče je 11. avgusta 2010 povprašalo stranki o možnosti prekinitve postopka v obravnavani zadevi bodisi do izteka rokov za vložitev pritožb zoper končni odločbi Splošnega sodišča v zadevah T-265/08, Nemčija/Komisija, in T-270/08, Nemčija/Komisija, bodisi do razglasitve odločb Sodišča, s katerima bi bilo odločeno o pritožbah, vloženih zoper odločbi Splošnega sodišča v navedenih zadevah.

25 S sklepom predsednika četrtega senata Splošnega sodišča z dne 13. septembra 2010 je bilo odločeno, da se postopek v obravnavani zadevi prekine bodisi do izteka rokov za vložitev pritožb zoper končni odločbi Splošnega sodišča v zadevah T-265/08, Nemčija/Komisija, in T-270/08, Nemčija/Komisija, bodisi do razglasitve odločb Sodišča, s katerima bi bilo odločeno o pritožbah, vloženih zoper odločbi Splošnega sodišča v navedenih zadevah.

26 Sodišče je 24. junija 2015 izdalo sodbo Nemčija/Komisija (C-549/12 P in C-54/13 P, v nadaljevanju: sodba, izdana v pritožbenem postopku, EU:C:2015:412), s katero je razglasilo ničnost odločb o finančnih popravkih, ki sta bili predmet teh zadev in sta se nanašali na programe financiranja izpred leta 2000, pri čemer je po uradni dolžnosti preverilo, ali je Komisija kršila šestmesečni rok iz člena 100(5) Uredbe št. 1083/2006.

27 Poleg tega sta bili s sodbo, izdano v pritožbenem postopku, razveljavljeni sodbi z dne 19. septembra 2012, Nemčija/Komisija (T-265/08, EU:T:2012:434), in z dne 21. novembra 2012, Nemčija/Komisija (T-270/08, neobjavljena, EU:T:2012:612), ker je Splošno sodišče zavrnilo tožbi, ki ju je vložila Zvezna republika Nemčija.

28 Splošno sodišče je 2. julija 2015 pozvalo stranki, naj predložita stališči glede učinka sodbe, izdane v pritožbenem postopku, na obravnavano zadevo.

29 Kraljevina Nizozemska in Komisija sta stališči predložili 13. oziroma 15. julija 2015.

30 Kraljevina Nizozemska v svojem stališču trdi, da je treba izpodbijani sklep razglasiti za ničen, ker je Komisija kršila šestmesečni rok iz člena 100(5) Uredbe št. 1083/2006.

31 Komisija pa Splošno sodišče opozarja na pritožbi, vloženi zoper sodbi z dne 20. januarja 2015, Španija/Komisija (T-111/12, neobjavljena, EU:T:2015:28), in z dne 20. januarja 2015, Španija/Komisija (T-109/12, neobjavljena, EU:T:2015:29), s katerima je Splošno sodišče razglasilo ničnost zadevnih odločb o finančnih popravkih, ki sta se nanašali na programe financiranja izpred leta 2000, ker je Komisija kršila šestmesečni rok iz člena 100(5) Uredbe št. 1083/2006.

32 Kraljevina Belgija in Francoska republika sta 20. oziroma 28. maja 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili predloga za intervencijo v tem postopku v podporo predlogom Kraljevine Nizozemske. Predsednik četrtega senata Splošnega sodišča je z odločbama z dne 4. avgusta 2015 dovolil ti intervenciji.

33 Vlogi Kraljevine Belgije in Francoske republike ter stališči glavnih strank glede teh vlog so bili vloženi v za to določenih rokih.

34 Splošno sodišče je 16. decembra 2015 pozvalo stranke, naj predložijo stališča glede tega, kakšen je v obravnavani zadevi z vidika morebitne prekinitve postopka učinek pritožb, ki jih je Komisija vložila zoper sodbe z dne 20. januarja 2015, Španija/Komisija (T-111/12, neobjavljena, EU:T:2015:28); z dne 20. januarja 2015, Španija/Komisija (T-109/12, neobjavljena, EU:T:2015:29), in z dne 15. julija 2015, Portugalska/Komisija (T-314/13, neobjavljena, EU:T:2015:493).

35 Komisija in Kraljevina Nizozemska sta z dopisoma z dne 22. decembra 2015 in 4. januarja 2016 sporočili, da ne nasprotujeta prekinitvi postopka v obravnavani zadevi, dokler Sodišče ne razglasi odločb v zadevah C-139/15 P in C-140/15 P, Komisija/Španija, ter C-495/15 P, Komisija/Portugalska.

36 Predsednik četrtega senata Splošnega sodišča je z odločbo z dne 12. januarja 2016 odločil, da se postopek v obravnavani zadevi prekine, dokler Sodišče ne razglasi odločb v zadevah C-139/15 P in C-140/15 P, Komisija/Španija, ter C-495/15 P, Komisija/Portugalska.

37 Sodišče je s sodbama z dne 21. septembra 2016, Komisija/Španija (C-139/15 P, EU:C:2016:707), in z dne 21. septembra 2016, Komisija/Španija (C-140/15 P, EU:C:2016:708), zavrnilo pritožbi, vloženi zoper sodbi z dne 20. januarja 2015, Španija/Komisija (T-111/12, neobjavljena, EU:T:2015:28), in z dne 20. januarja 2015, Španija/Komisija (T-109/12, neobjavljena, EU:T:2015:29).

38 Po spremembi sestave senatov Splošnega sodišča je bila sodnica poročevalka razporejena v peti senat, zato je bila ta zadeva dodeljena temu senatu.

39 Kraljevina Nizozemska je z dopisom z dne 27. oktobra 2016 pri Splošnem sodišču vložila predlog za nadaljevanje postopka, v katerem ponavlja svoje stališče, izraženo v dopisu z dne 13. julija 2015, in poziva Splošno sodišče, naj svojo odločitev v obravnavani zadevi opre na člen 132 svojega poslovnika.

40 S sklepom predsednika Sodišča z dne 10. novembra 2016, Komisija/Portugalska (C-495/15 P, neobjavljen, EU:C:2016:907), je bila zadeva C-495/15 P izbrisana iz vpisnika Sodišča, ker je Komisija umaknila pritožbo.

41 Komisija je 11. novembra 2016 Splošno sodišče obvestila, da ne nasprotuje nadaljevanju postopka.

42 Predsednik petega senata Splošnega sodišča je z odločbo z dne 1. decembra 2016 obvestil stranke o nadaljevanju postopka.

43 Splošno sodišče je 20. decembra 2016 stranke pozvalo, naj predložijo stališča glede učinka sodb z dne 21. septembra 2016, Komisija/Španija (C-139/15 P, EU:C:2016:707), in z dne 21. septembra 2016, Komisija/Španija (C-140/15 P, EU:C:2016:708), na obravnavano zadevo.

44 Komisija je z dopisom z dne 22. decembra 2016 v okviru svojega stališča zatrdila, da Splošno sodišče razpolaga z vsemi potrebnimi elementi, da odloči v obravnavani zadevi.

45 Kraljevina Nizozemska je v dopisu, vloženem istega dne, prvič, obvestila Splošno sodišče, da ne želi ustno predstaviti svojega stališča v okviru obravnave, in drugič, Splošno sodišče znova pozvala, naj svojo odločitev v obravnavani zadevi opre na člen 132 Poslovnika, pri čemer naj ugotovi, da Komisija ni upoštevala šestmesečnega roka iz člena 100(5) Uredbe št. 1083/2006.

46 Kraljevina Belgija in Francoska republika sta v dopisih z dne 5. in 9. januarja 2017 navedli, da prav tako menita, da Komisija ni upoštevala predpisanega roka in da bi bilo zato treba na podlagi tega izpodbijani sklep razglasiti za ničen.

47 Splošno sodišče je 10. marca 2017 stranke pozvalo, naj predložijo stališča glede možnosti, da po uradni dolžnosti v okviru člena 132 Poslovnika preizkusi razlog, ki se nanaša na bistveno kršitev postopka s strani Komisije.

48 Kraljevina Nizozemska in Komisija sta stališči predložili 21. marca 2017.

49 Komisija je navedla, da lahko Splošno sodišče s sklepom na podlagi člena 132 Poslovnika razglasi tožbo za očitno utemeljeno. Kraljevina Nizozemska je prav tako zatrdila, da lahko Splošno sodišče odloči s sklepom na podlagi člena 132 Poslovnika in razglasi tožbo za očitno utemeljeno.

50 Kraljevina Belgija je istega dne navedla, da mora Splošno sodišče po uradni dolžnosti preizkusiti razlog, ki se nanaša na bistveno kršitev postopka s strani Komisije.

51 Francoska republika je stališče predložila 22. marca 2017 in zatrdila, da se lahko Splošno sodišče v tem primeru opre na člen 132 Poslovnika, da s sklepom razglasi tožbo za očitno utemeljeno.

52 Kraljevina Nizozemska, ki jo podpirata Kraljevina Belgija in Francoska republika, Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijani sklep razglasi za ničen;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

53 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne kot neutemeljeno;

– Kraljevini Nizozemski naloži plačilo stroškov.

Pravo

54 Najprej, za predlog Kraljevine Nizozemske je treba šteti, da ta z njim predlaga razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa v delu, v katerem se nanaša nanjo, ker tožbeni razlogi, ki jih navaja Kraljevina Nizozemska, zadevajo njen položaj.

55 Člen 132 Poslovnika določa, da če je Sodišče ali Splošno sodišče že odločalo o enem ali več pravnih vprašanjih, ki so enaka tem, ki se zastavljajo s tožbenimi razlogi, in če Splošno sodišče meni, da je dejansko stanje ugotovljeno, lahko po koncu pisnega dela postopka in na predlog sodnika poročevalca ter po opredelitvi strank z obrazloženim sklepom, v katerem je navedena upoštevna sodna praksa, tožbo razglasi za očitno utemeljeno.

56 V obravnavanem primeru Splošno sodišče meni, da so pogoji za uporabo člena 132 Poslovnika izpolnjeni, in bo odločilo, ne da bi nadaljevalo postopek.

57 Na prvem mestu Kraljevina Nizozemska ob podpori Kraljevine Belgije in Francoske republike trdi, da je treba izpodbijani sklep razglasiti za ničen, ker je bil sprejet po izteku šestmesečnega roka, določenega v členu 100(5) Uredbe št. 1083/2006.

58 Komisija pa najprej meni, da Uredba št. 1083/2006 ni upoštevni pravni okvir za presojo postopkovnih pravil, ki se uporabljajo za odločbe o finančnih popravkih za programe izpred obdobja 2007–2013.

59 Trdi, da je upoštevna uredba za presojo, ali so bile bistvene postopkovne določbe spoštovane ali ne, v obravnavanem primeru Uredba št. 4253/88, katere člen 24 ne določa nobenega roka za sprejetje odločbe o finančnem popravku.

60 Dalje, če se v obravnavanem primeru uporablja Uredba št. 1083/2006, Komisija pojasnjuje, da roki, določeni v členu 100(5) navedene uredbe, zadevajo samo programe, uvedene po 1. januarju 2007, in se ne morejo uporabljati za programe, uvedene pred tem datumom.

61 Dodaja, da iz člena 105 Uredbe št. 1083/2006 izhaja, da za sofinancirane projekte, odobrene v okviru predhodne ureditve, še naprej velja ta ureditev do njihovega zaključka.

62 Poleg tega Komisija meni, da postopkovna pravila tvorijo neločljivo celoto z vsebinskimi pravili in da retroaktivna uporaba rokov, določenih v členu 100(5) Uredbe št. 1083/2006, ni mogoča.

63 V zvezi s tem je treba navesti, da Kraljevina Nizozemska tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 100(5) Uredbe št. 1083/2006, ni navedla v tožbi, temveč v okviru stališča glede učinka sodbe, izdane v pritožbenem postopku, na obravnavano zadevo, tako da je treba ta tožbeni razlog šteti za nov.

64 Vendar je treba neodvisno od vprašanja dopustnosti takega razloga opozoriti, da je v skladu s sodno prakso nespoštovanje postopkovnih pravil v zvezi s sprejetjem akta, ki posega v položaj, bistvena kršitev postopka, ki jo sodišče Evropske unije lahko preuči tudi po uradni dolžnosti (glej sodbi z dne 4. septembra 2014, Španija/Komisija, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, točka 103 in navedena sodna praksa, ter z dne 4. septembra 2014, Španija/Komisija, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, točka 103 in navedena sodna praksa).

65 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso sodišče Unije svoje odločbe razen v posebnih primerih, kot so med drugim tisti, ki jih določajo poslovniki sodišč Unije, ne more opreti na razlog, ki ga je preizkusilo po uradni dolžnosti, pa čeprav je to razlog javnega reda, ne da bi stranke predhodno pozvalo, naj podajo svoja stališča o navedenem razlogu (glej sodbo, izdano v pritožbenem postopku, točka 93 in navedena sodna praksa).

66 V obravnavani zadevi pa je, prvič, kar zadeva vprašanje roka, v katerem je treba sprejeti odločbo o finančnem popravku, Splošno sodišče izprašalo stranki v okviru ukrepa procesnega vodstva, sprejetega po razglasitvi sodbe, izdane v pritožbenem postopku, s katero je Sodišče razglasilo ničnost zadevnih odločb o finančnih popravkih, ki sta se nanašali na programe financiranja izpred leta 2000, pri čemer je po uradni dolžnosti preverilo, ali je Komisija kršila šestmesečni rok iz člena 100(5) Uredbe št. 1083/2006.

67 Drugič, Splošno sodišče je sprejelo še en ukrep procesnega vodstva po razglasitvi sodb z dne 21. septembra 2016, Komisija/Španija (C-139/15 P, EU:C:2016:707), in z dne 21. septembra 2016, Komisija/Španija (C-140/15 P, EU:C:2016:708).

68 Torej je treba ugotoviti, da je bilo strankam omogočeno predstaviti stališča glede uporabe roka iz člena 100(5) Uredbe št. 1083/2006.

69 Na drugem mestu je treba glede predpisov, ki se uporabljajo v obravnavani zadevi, spomniti, da je bila Uredba št. 4253/88 z učinkom od 1. januarja 2000 razveljavljena z Uredbo št. 1260/1999. Zadnjenavedena uredba je bila z učinkom od 1. januarja 2007 razveljavljena z Uredbo št. 1083/2006, ta pa je bila z učinkom od 1. januarja 2014 razveljavljena z Uredbo št. 1303/2013.

70 Tako je treba na eni strani poudariti, da se Uredba št. 1303/2013 v obravnavani zadevi ne more uporabljati, ker je bil izpodbijani sklep sprejet leta 2009.

71 Kar na drugi strani zadeva Uredbo št. 1083/2006, čeprav je iz člena 108, drugi odstavek, te uredbe res razvidno, da se nekatere od njenih določb uporabljajo za programe financiranja iz obdobja 2007–2013, to ne spremeni dejstva, da ta člen določa tudi, da se člen 100 navedene uredbe, ki določa postopkovne roke, uporablja od 1. januarja 2007, pri čemer ni nobene natančnejše navedbe glede zajetega obdobja financiranja.

72 Dodati je treba, da se člen 100 Uredbe št. 1083/2006 uporablja tudi za programe izpred obdobja 2007–2013, in sicer v skladu z načelom, da se postopkovna pravila začnejo uporabljati takoj, ko začnejo veljati (sodbe z dne 4. septembra 2014, Španija/Komisija, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, točka 98; z dne 4. septembra 2014, Španija/Komisija, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, točka 98; z dne 22. oktobra 2014, Španija/Komisija, C-429/13 P, EU:C:2014:2310, točka 31; z dne 4. decembra 2014, Španija/Komisija, C-513/13 P, neobjavljena, EU:C:2014:2412, točka 48, in z dne 24. junija 2015, Španija/Komisija, C-263/13 P, EU:C:2015:415, točka 53; glej v tem smislu tudi sodbo, izdano v pritožbenem postopku, točka 84).

73 Ta sodna praksa je bila poleg tega potrjena s sodbama z dne 21. septembra 2016, Komisija/Španija (C-139/15 P, EU:C:2016:707, točka 89), in z dne 21. septembra 2016, Komisija/Španija (C-140/15 P, EU:C:2016:708, točka 89), česar Komisija ne izpodbija.

74 V obravnavanem primeru je upravni postopek, ki je pripeljal do sprejetja izpodbijanega sklepa, s katerim je bila spremenjena finančna pomoč, dodeljena Kraljevini Nizozemski za obdobje financiranja 1994–1999, tekel od leta 2004 do leta 2009.

75 Zato je bila Komisija pri sprejemanju izpodbijanega sklepa dolžna upoštevati šestmesečni rok iz člena 100(5) Uredbe št. 1083/2006.

76 V zvezi s tem je treba pojasniti, da mora Komisija na podlagi te določbe v primeru, ko zadevna država članica ne sprejme njenih začasnih ugotovitev, sprejeti odločitev o finančnem popravku v roku šestih mesecev od datuma zaslišanja predstavnikov te države članice. Če zaslišanje ni izvedeno, začne šestmesečni rok teči dva meseca po datumu vabila, ki ga je poslala Komisija.

77 Kadar država članica ne sprejme začasnih ugotovitev Komisije, je tako izhodišče za izračun roka datum, ko ta institucija pošlje vabilo na zaslišanje oziroma ko je zaslišanje izvedeno, odvisno od primera.

78 Po eni strani pa je iz spisa v tej zadevi razvidno, da je bilo 23. februarja 2009 v Bruslju (Belgija) izvedeno zaslišanje, ki so se ga udeležili Komisija in predstavniki Kraljevine Nizozemske.

79 Po drugi strani je treba ugotoviti, da je bil izpodbijani sklep sprejet 23. decembra 2009, kar je deset mesecev po zaslišanju, česar Komisija ne izpodbija.

80 Posledično Komisija ni upoštevala šestmesečnega roka, ki ga določa člen 100(5) Uredbe št. 1083/2006.

81 Zato je treba to tožbo razglasiti za očitno utemeljeno in izpodbijani sklep razglasiti za ničen v delu, v katerem se uporablja za Kraljevino Nizozemsko.

Stroški

82 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker Komisija ni uspela, ji je treba v skladu s predlogom tožeče stranke naložiti plačilo stroškov.

83 Kraljevina Belgija in Francoska republika v skladu s členom 138(1) Poslovnika nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

sklenilo:

1. **Sklep Komisije C(2009) 10712 z dne 23. decembra 2009 o zmanjšanju pomoči, dodeljene za program pobude Skupnosti Interreg II/C „Poplave Ren-Meuse“ Kraljevini Belgiji, Zvezni republiki Nemčiji, Francoski republiki, Velikemu vojvodstvu Luksemburg in Kraljevini Nizozemski iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) v skladu z odločbo Komisije C(97) 3742 z dne 18. decembra 1997 (ESRR št. 970010008), se razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na Kraljevino Nizozemsko.**

2. **Evropska komisija poleg svojih stroškov nosi stroške Kraljevine Nizozemske.**

3. **Kraljevina Belgija in Francoska republika nosita svoje stroške.**

V Luxembourgu, 13. septembra 2017

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
D. Gratsias